

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KOZLONYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:

öt hasábol postiszor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többisben megjelenő hirdetéseknek lemondás történet. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sor 20 kr. A hirdetések valamit a nyitási költségek egyedül a kiadó iróházban véstetnek fel. Az előfizetési s hirdetésdíj pénsek a kiadó iróházba, a lap szellemi részbe tartozó költségek a szerkesztés iróháza címzésendők. nagyjelző 1880. szám alatt

Előfizetési feltételek:

helyben háshoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . . . 10 frt.
Félévre . . . 6 " 60 kr.
Negyedévre . . . 2 " 60 kr.
Egy hóra . . . 1 " 60 kr.
Előfizetheti helyben a kiadó iróházban, Kutas István nyomdájában, a társadalmi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvtárosaikban, vidéken a postahivataloknál.

A harc kezdete.

— A kir. tábláért. —

Budapest, aug. 10.

(x.) Nem az albániai, vagy a montenegrói, meg a görög-török, vagy a tetszik török-görög harczról akarunk szólni.

Annak a híre nagy. A füstje szaporább a tüzénél.

Magunk dolgát szedjük elő a suttból. Magunk dolgát, a mi nagyon is közölről érint minket.

Az úgy, a királyi tábla felosztásának s a felosztást követő elhelyezésének, az alakulandó kir. táblák elhelyezésének ügye.

Az igazságügyér már megküldötte leiratát a tábla elnökhöz, az iránti véleményre, nyilatkozattal, hogy a királyi tábla hány kerületre lesz felosztandó; mely városok lennének táblai székhelyek gyanánt kijelölendőek? s egyáltalán mely első folyamodásu törvényesékek lennének az egyes táblai kerületek alá helyezendők?

Az igazságügyminiszter ezen leirata ugyan a kir. táblai elnökhöz szól. De értenek abból országszerte. Ért az ország, értenek egyes vidékek, törvényesékek, városok.

Szó sincs róla, a királyi tábla felosztása régi szükség már.

S hogy most az elvben rég elhatározott felosztás foganatosítására a jelző kimondatik, — nem is lesz csoda, ha a kiadott jelszóra mindenütt megkezdődik a nagy szellemi harc, ellene és mellette. Minden egyes táblai kerületre kacsingózik már egyik-másik város; s rendszeren mindeniknek van egy-egy ellenfele, mely kérelmet ellenfél lesz.

A távolibb vidékek ügye minket ugyan kissé érdekelhet. De annál jobban érdekel saját ügyünk.

Tudjuk, hiszen általánosan tudva van, hogy a királyi táblai kerületek egyikének leendő székhelye Debreczen s Nagyvárad küzdenek.

Küzdenek, és pedig már régóta, de csak csendesen, hogy úgy mondjuk, félvállról.

Most azonban kinyit a sorompó a nyílt harc számára.

A királyi táblai elnök véleménye kétségtelenül nagy befolyással lesz a decentralizatio mikéntjének megállapítására s végrehajtására.

Nem vehetjük rossz néven, ha Debreczen s Várad egyaránt és minden 33-vet megmozdítanak. Minden városnak kötelessége erkölcsi súlyát érvényesíteni és gyarapítani.

Óhajtatunk azonban az, hogy a székhely megállapítására nézve ne pusztán az a tekintet legyen irányadó és döntő, hogy a két város közül melyik fog szebben és jobban kérni tudni, hogy ne csak a lélekszámakadva hangsúlyozott helyi érdekek végtelenen figyelembe. De ezek méltánylásával, figyelembe vételével, a magasabb igazság-

ügyi és kormányzati elvek és érdekek legyenek döntők.

Hogy ne az legyen az irányadó, hogy egy város emelése a királyi tábla oda helyezése mint államizsna a használtasság fel; hogy ne a királyi tábla legyen hivatala saját székhelyéből költözönni egy város individualis érdekei s erkölcsi sulya emelésének.

Hanem hogy egy és oda helyeztessék el, ott állapítsák meg a székhely, hogy és a hol a magasabb igazságszolgáltatási, kormányzati érdek legbiztosabb és a jövő fejlődésére nézve, legnagyobb talajjal bír.

Ha ezek az elvek lesznek irányadók, döntők, egy kir. tábla székhelyének megállapítása, megnyugvására lesz a leendő kerület nagy közönséges első folyamodásu törvényesékeinek.)
Ez a kérdés, melyben, ha el lesz érve, — a közügy nyeri meg a harcot.

Debreczen, aug. 11.

A „Debreczen” pár nap előtt azt írta, hogy a kormány párta és lapjai a nemzeti zászló becsületének megsértésével szemben a nemzeti becsületet sértők mellett saját nemzetük érdeke ellen nyilatkoztak.

Mi erre fölcsillítottuk a „Debr.” cikkiróját, hogy tessék idézni, hol olvasta azt a nyilatkozatot, másképp kénytelenek volnánk állítását a legvastagabb hazugságnak bélyegezni.

A „Debr.” tegnap számában az illető cikkiró ótl-hatol. Nyilatkozatot nem idézhet, mert azt nem olvasott, sem a kormánytól, sem a szabadelvű párti lapokból. De az nem baj, a „Debreczen” cikkirója ilyen csekélység miatt nem jön zavarba. Nem mondott igazat? Mit sem tesz. Előg hogy a kormány hallgatott, párta is hallgat s a „Debreczen” nek joga van-e hallgatni arra magyarázni, hogy Seemann mellett nyilatkozni s hel yeslik a nemzeti zászló megsértését.

Tudomás van ugyan a „Debr.” cikkirójának arról, hogy a vizsgálat a Seemann ügyben az illetékes hatóság útján elrendeltett s az ügy még befejezve nincs; hanem az igazság s lelkes bajnokának az mindegy. Az ó bölcs észjárása szerint a kormánynak előbb kellett volna büntetni, azután indítani vizsgálatot, valjon volt-e ok a büntetésre vagy nem volt?

Meglehet, hogy a „Debreczen” patronusainak a kormányzása alatt majd ez lesz a szokás; hanem addig azt óhajtuk, hogy tartassék meg mindenben a józanész és rendes törvényes eljárás.

A kormánynak nem az a kötelessége, hogy Verhovay ural versenyt ordíton, (megköszönnek a nemzeti méltóság ilyen fenntartását), hanem hogy komolyan vizsgálta meg az ügyet s aztán ha a sértés bebizonyul, a büntetés megállapításával elégtételt szerzeszen a megsértett nemzetenek.

A kortesek bucsujárása.

Nagy szüksége van Nagy-Kanisza a függetlenségi pártnak a kortesekre, mert tegnap Debreczen város lakossága sem kíván egyebet s meg van győződve, hogy ha az említett elvek lennének irányadók, Debreczennek jut a győzelem. Sz e r k.

előtt sürgönyileg hitták le Pestről Verhovay t et comp, hogy ha istent ismernek s essenek, mert Eötvös Károlyt korteskedésében baj érte s e miatt a „biztos győzelem” veszélyeztetetnek látszik.

Fejedelmek találkozója.

Vilmos császár tegnap Ischbe megérkezett. Ferencz József császár és király, — porosz egyenruhában Mondel szárny segéde kíséretében Obertraunig eléje utazott.

Mikor a vonat megállt, a salon kocsi-ból kilépő Vilmos császár (osztrák magyar ezrednek ezredesi egyenruhájában) egyenesen az eléje siető Ferencz József felé tartott. A két fejedelem többszörösen megölelte és megcsókolta egymást. Ezen meleg és rövid üdvözlés után mindkét császár visszautat a vasuti kocsi-ba s a vonaton dében Ischbe érkeztek.

A pályaudvaron királyné felesége s a német nagykövét Reuss herceg nevelő várta az érkezőket. Az üdvözlések után a szállodába hajtattak, hol többen, mint: Hohelohe hg Thurn Taxis hg stb. köszöntötték ő felségeiket. Az uton a vonattól a szállodáig óriási néptömeg kísérte be a fényes vendégeket. A szállodában Vilmos császár a nagy salon elfogadott tereben fogadta az üdvözlőket, mire nemesok a ő felsége Ferencz József — Erzsébet császár — királyné a kastélyba haza hajtattak.

Vilmos császár az elfogadások után visszavonult, fürdőt vett, s annak végével fogadta Milán szerb fejedelmet.

Adakozások a debreczeni nőgyelet javára.

Gróf Bethlen Mikó Róza elnök 6 mélt. gyűjtő ivén következő adakozások tettek:

- Miskolczi Lajos főispánné 10 frt, Csajkós Gyuláné 5 frt, Poós Gyuláné 3 frt, Dr. Spitzner 2 frt, Kósa Alberné 3 frt, ugyan aubis ajánlván a következő évekre is, Özv. Gubits Ferenczné 2 frt, Fischer Herminé 1 frt, Leugly Imréné 1 frt, Huszár Károlyné 1 frt, Mehlstedter Henriké 2 frt, Szabó Balázsi Erzsé 5 frt, Mandelló Lajos 2 frt, Weichinger Ottilia 2 frt, Szikszay Istvánné 2 frt, Csiky Gergelyné 2 frt, Dr. Szécsi Emilné 2 frt, Alibán Mihályné 2 frt, Tikos Józsefné 2 frt, Kovács Lajosné 2 frt, Özv. Sárny Jakabné 2 frt, Dr. Szikszay Szabó Józsefné 5 frt, Szép József 2 frt, Kóbor Boldizsár 1 frt, Stern Herminé 2 frt, Jirawski Faragó Izabella 3 frt, N. N. 1 frt, Özv. Orosz Lászlóné 2 frt, Papp Józsefné 2 frt, Budaházy Albertné 2 frt, Papp Ferencz városi főjegyző — árva-ház czéljára 5 frt, Bészler Lajosné 2 frt, Westermayer Julia 2 frt, Csapó Ferenczné 2 frt, Szőgyény Jánosné 2 frt, Szabó Sománé 2 frt, Körner Adolfa 2 frt, Özv. Báthly Imréné 2 frt, Lamprecht 2 frt, Özv. Hirschbaum Károlyné 2 frt, Szentessy Ferenczné 2 frt, Simig Sándorné 2 frt, ifj. Barcsay Miklósné 2 frt, Király Imréné 2 frt, Varga Lajos kereskedőné 2 frt, Torma Istvánné 2 frt, Kornhoffer Józsefné 2 frt, Antonia Grósz 2 frt, Szawatos Ignácné 2 frt, Szawatos Mária 3 frt, Püspöky Lajos 1 frt, Beke Klára 1 frt 50 kr, Balázs Sándor szepanosné 2 frt, Gergely Károlyné 2 frt, Czirinók Gusztávné 1 frt, Johanna Schenk 1 frt, Frölich 1 frt, Bóka Eduárdné 2 frt, Krámer Samuelné 2 frt, Harting Terézia 2 frt, Konthy Józsefné 2 frt, Butykar Menyhértné 3 frt, Miklósi Csathó Róza 2 frt, Veszprémi Gáspárné 3 frt, Vértési Arnoldné 2 frt, Kocz Eleké 2 frt, Király Ferenczné 2 frt, Somogyi Pálné 1 frt, Páierné 2 frt, Dr. Tegze Imre 3 frt, Lichtblau Samuelné 1 frt, ifj. Csáka Samuelné 2 frt, Kraicz Gyula 1 frt, J. Weisz 1 frt, Zalai Márk 1 frt, Ungváry Jánosné 1 frt, Szilágyi Péter Mihály 1 frt, Kovács Sándorné 3 frt, Borsányi Viktorné 5 frt, Rózenberg Albertné 1 frt, Rózenberg Vilmosné 2 frt, Feldmann Bernáth 1 frt, N. N. 1 frt, Biedermann 3 frt,

Neidinger 1 frt, Vikol János 1 frt, Nagy Elek 3 frt, Bignió János 2 frt, Deusch 1 frt, Székely Amália 30 kr, Klimó 1 frt, Stenczinger Károly 2 frt, Kéki Sándor 20 kr, Nemeszegi Kálmánné 1 frt, dr. Zgorszki 1 frt, Horváth Tamásné 1 frt.

Ezekon kívül részvényes tagokként — hat évre kötelezőleg — évenként 2—2 frt, ajánlattal a következő urnók irtak alá:

Szepessy Antalné, Szabó Sándorné, Mendelovics Miksáné, Dr. Scheer Benőné, Jónász Katalin, Ujházy Sándorné, Papp Ferenczné, Schmidt Paula, Özv. Balázsi Józsefné, Saárosy Róza, Ferenczy Eleké, Zagyva Lajosné, Baum Miksáné, Ernst Klára, Szabó Balázsi Ilon, Kálmánchelyi Mórné, Szabó Kálmánné, Fráter Ignácné, Bay Gáborné, Erber Imréné, Erber Vilmosné, Maller Mária, Fleischmann Mórincz, Dr. Fáy Márkné, Haselmayer Eliz, Knoll Pálné, Czabán Dánielné, Gerzon Ödöné, Springer Józsefné, Tóth Mórincz, Muraközy Károlyné, Dr. Szántay Józsefné, Kraczezh Jánosné, Nemes Gáborné, Szentpéteri Jánosné, Pollák Menyhértné, Kardos Kálmánné.

A mélyen tisztelt részvényes urnók, lefuzett részvénydíjajukról szabályszerű nyugtát fognak kapni.

Fogadják a nemesszü adakozók kegyes adományát és ezen egylet pártolásáért, az egylet nevében nyilvánított tiszteletteljes köszönetemet.

Debreczen, 1880. aug. 10.

Marton László, nőgyeleti pénztárnok.

Fürdői levél.

Korytnicza, 1880. aug. 9.

Korytnicza! Ki nem élvezte a természet-től sokszorosan megáldatot eme kies fürdő kellemesen üdítő s jótékony hatásu levegőjét, hat féle ásvány s több jónál jobb édes viz forrászival egyben. Azt, ki nemmel felel csak sajátjani tudom. En már jó Istenem kegyéből saját magam öszinte jó akaratából — mert hasznosra válik: szeretett családdal együtt 5-ik nyarat töltöttem itt s miként 4-er már úgy most se utasom meg békes családi tűzhelyemből kimozdulásomat. Nem tagadom ugyan miszerint az ide jutás kissé kényelmetlen. Mult hó 18-án d. u. 4—5 óra között hagytuk el mint e lapok udonságrója a 148-ik számban ki kürtölé — szülőföldemet, csak másnap d. u. 1/2 óra körül érkezünk ide.

Hát már most mit írjak; a sok irni való közül nehéz kitalálni valóban, mivel a mi már a „Pesti Naplóban” — fővárosi lapokban leirattott, ismételni egy általánban nem akarom — mert úgy járnék e tekintetben mint sokszor idézett adománnyal — melyeknek gyakorta közönségi szoktak: mondván ismerősünk biz az! A jelen évad május 17-ke óta tart, s jelenleg mint az igazgatói jegyzet utajja 718 vendéget fogadott be e fenyvesekkel du-san ellátott 3 nagy hegy közé szorított katlan alakú fürdő a test egészségére s a lélek tehetőségeire üdítő javulást idéző nagy hatással, s mint ennek szünet 30 éves latogatói állítják soha még ily folytonosan tartó jó idő egy-egy évadban sem volt, irhatom én is, hogy 3 hét alatt csak egy nap volt olyan, mely házba fedél alá szorított — mert ha delután esett, délig az ember jöhetett mehetett s megfürdött.

A mult hó 22-én tartott hangverseny-ről — mit a lapok megénekelték nem szólok — csak e megjegyzést teszem, hogy ha a rendezők jótékony czélul nem a „lophin forrás” befedését vagy a vadászyukhoz vezető ut rendezését tűzik ki, a 30 frt felüfizetéssel — nem csak 121 frt tiszta jövedelem folyt volna be. Mert az 5 napnál tovább itt időzők által fizetett 5—5 frt, ha az utóbbi zenedíjnak vesszük ki a mi ugyan testvérek között sem ér annyit, mert meglehetősen rossz — épen ily igazításokra fordítható.

Az „Anna Bál” is megvolt, mondják, — mert nekem már csak féder bál kell,

— elég jól sikerült — 18 pár tánczolta a négyes; mult hó 25-én volt még egy rögtönzött s e hó 3-án a felső vendéglőben — mert itt 3 vendéglő van egy a Sztanen szálloda 40 lakszobával s egy gyönyörű ét illete tánc teremmel — 120 an helyesmenen étkeztek benne. Másik a pompájában több szobákkal két kisebb étteremmel billard s zongora teremmel.

Mult év szeptember havának végén a régi fürdőház két épülete — mely meglehetősen csekély vala szerencsétlenségéből leégett és minthogy nincs oli kerületben haszon ne volna, itt valóban beteljesedett; mert sokkal czészerűbb több szobákból álló díszes kettős épület emeltetett és a mi meglepő ennek északi részén egy 8 öltözővel ellátott tükörfürdő alkottatott — melyet használni valóban élvezet.

Van a fürdőben 25 különféle épület — 248 lakszobával — és e szobák mult hó közepé táján annyira telve voltak; hogy a sürrün érkező vendégeket a fürdő szobákba kellett helyezni, — hogy haláson a szabad ég alatt ne maradjanak. Így járt Zivuska a Ferencz barátunk is ki nevelés s kis lánnyal épen ez idő tájtban érkezett. A mi Bodosy Pálunk már szerencsésebb volt, mert előbb toppanva be, egy kamarából alkottott szobáskát kapott, panaszolta ugyan, hogy oly szük miszerint csizmáját is alig képes levetni benne, no de két éjjel nyomorogva, most már alkalmas lakást kaptunk.

Minderekből az a tanúság, hogy bár a társulat igazgatósága igyekszik tenni a mit lehet az itt időzni szeretők meglegedésére, de még sok, igen sok a hiány mit e tekintetben pótolnia és helyre hoznia kell, s ha az meg léssen az elsőrendű honi föld meg szerencsésebb léssen!! és a honvágy által lelkesülni tudó magyarnak egészege helyreállítás szempontjából megtakarított filléret — még jobb ha forintjai is vannak, — nem kell Máriénbadba vagy Kissingenbe elvándorolnani — a Béla és Sophia források itt hason neműek lévén.

Az életrend itt: reggel 5—6 órakor fölkelés, viz ivás — utánna mindig séta — 8 óra tájban reggelizés, pompás jókáv kapható ritka jó kávé 25. 28. 30 kr-ért — azután fürdés, hosszú séta a kényelmes kies járkáló kelyeken 12 órakor ebéd kinek mi tetszik a table d'ot leves fehé 10 kr, barna 12 kr, ha melléklettel 15 kr, mártással 30 kr, főzelék pecsenyével 25 kr, tészta 30 kr, pecsenye 50—60 kr, burju porkött 40 kr, gulyás 30 kr, borok asztali 2 de. 10 kr, vörös 20 kr, több finom borok is ihatók már t. i. azok által a kik szeretik, d. u. 3 óráig kalabrias, bátha még a kameradók is itt volnának akkor a szokottakkal most pedig az itt barutunk lettekkel — és azután séta két óráig — a szobák ára pedig egy ágygyal 80 krtól 3 frt. Minden külön ágy 50 kr.

Mivelhogy pedig egy lovaspostának mindjárt kürtölni fog be zárom levelem azon megjegyzéssel miszerint itt távrida hivatal is van, melynek bugzó kezelője ez idő szerint a mi Horváth Sándorunk ki nevelés együtt mult hó eleje óta itt bilyentüzik s egészege szempontból mindketten használják a fürdőt és harmadnapal az előtt megérkezett Liszka a Nándor jogtanár is kedves levelek. Igy mi debreczeniek most is vagyunk elegen.

Hát a sok szép hölgy, b-pesti semmitőszéki s. v. táblai bíró és számos tekintély szerző e hazából; valóban öröm, leirhatlan gyönyörtéség tölteni ezek társaságában az időt e kedvelt helyiségben. Isten önnökkel t. szerkesztő ur, a viszont látásig.

Külföld.

Dulcigno átadása.

A porta elhatározta, hogy csapatokat küld Dulcignóba, hogy a montenegrói kérdés megoldását megkönnyítse. E kérdésre vonatkozólag még mindig folynek a tárgyalások,

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája

CSÁNGÓ ORSZÁGBAN.

(Hétfalusi csángók. Háromszék, Ojtoz.)

Irta: KUNOS IGNACZ.

(Folytatás.)

Eféle gondolatokla merülve folytattuk utunkat La bor falva felé, midőn hirtelen egy czigány asszony kit nem rég még énekelni látunk, nagy jayveszékelések közt elibünk veti magát és öszietett kezekkel rimánkodik hogy ha Isten ismernek nehajjuk, mert az ura meg akarja ölni. E ezzel egy nagy fitykót forgató söt fenyegető czigány felé mutat, ki egyenesen felé tart.

Utunkban sokan figye mestettek bennünket holmi czigány furfangokra s ezért most is eltünk a gyanuerral hogy ez kicsinált dolog.

Es csakugyan nem volt másképpen a dolog, mert midőn ura magamat féltvén arra elmenő kocsit után siettem hogy álljon meg, a czigány pár mintha mi sem történt volna, a legnagyobb egyetértéssel egymás mellé üve beszélgetni kezdtek a szavunkra megálló kocsi látára.

A következő falun Mahtán újra ott látjuk a czigány asszonyt, de hála Kisid

István bá' szekerének, mely egy piczudért felvett bennünket, hogy a szomszéd Csérnátonig jó szívet elvigyen.

S különben „István bá” igen életre való székel s nagy gyönyőre telte benne nekünk nagy magyar országnak mutogatni a nagy Háromszék s ezzel együtt az ország határát képező hegy láncolatokat s az azok előtt elterülő számos falvakat, melyek egy-egy dombról nézve igen szép tájképet alkottak.

Csernátónnál a szekértől elbucszva hosszabb ideig volt alkalmunk gyönyörködni a mind inkább emelkedni látszó határ havasokban s minél inkább közeledtünk a háromszékiek fővárosához annál tisztábban látszókat a havasok, a melyek előtt kedves hazánkat akartuk elhagyni hogy utána új magyarkra bukkanjunk.

A nap már lehanyatló félben volt midőn Kezdi Várhelyre értünk és csak a hegyek pirosra festett caucasi jeleztek meg hogy nem áldozott le egészen.

Másnap reggel szép országúton haladtunk Várhelytől egész Bercezkig, honnan rövid pihenő után az előttünk levő nagy emelkedésnek mentünk. Midőn meglehetősen kifáradva felértünk a „kis havas” tetejére, bőven megjutalmazva láttuk fáradságunkat azon szép kilátás által, melyet innét a körülöttünk levő vidék nyújtott.

Hátunk megett ott terült el háromszéki

szép völgy katlan, előttünk pedig a kárpátoknak óriási bércei meredeztek az ég felé, melyek hosszú láncolatokban egyuttal az ország határát is képezik. A hegy mögött a vad regényes Ojtoz-völgybe ereszkedünk, mely hasonló nevű vizét már Moldova földjére küldi; a völgy minden oldalról magasan felnyúló szikláival, melyekből lépten nyomon a legtisztább hegyi patakcsókák kinálják meg a szomszék, a benne nagy zajjal tova siető Ojtoz pillanatra elfeledtetik az emberre, hogy oly közel van már az ország határa.

Majd előttemezett a kis Ojtoz nevű falu is s ezt elhagyva beléptünk a tulajdonképeni szorosba, a természet egyik legtisztább tüneményébe.

Hazánk egét már elfedték előlünk a kárpátok magas bércei, előttünk csak egy volt ut, mely hazánkból vezetett ki; benn voltunk a szorosba, honnan századokkal ezelőt vad tatarok özönlöttek ki, hogy az országot eltomessék.

Szomorú emlékek s fájó érzések közt haladtunk a szoros meredek sziklá közt; a különben csendes vidéket csak a sebesen rohando Ojtoz folyása verte fel, melynek zajába néha néha egy dal is bele vegyült:

„Isten veled hazánk, bátrak hazája,”

Felittant hazánk utolsó faluja is Sósmező, melyen túl már minden idegen; ott a

kapu, melyen innen még ismeretes zászlók lo-bogtak felénk, túlról pedig előttünk szokatlan ruházatu boecrosok katonák őriztek országukat. Hazánk határánál állottunk, mely kevés távoliság és milyen óriási különbség; ott a szeretett magyar háza, ott az idegen oláh világ; itt minden olyan barátságos, ott minden olyan hideg; itten hazánkban vagyunk, ott egy idegen országba tévedt árva.

Egy pár percz múlva elfogódott szívvel Moldova földjén állottunk s a legelső ember, a kivel itt találkoztunk egy katoná volt. ki firkászó szemekkel megvizsgálván bennünket, a vámhivatal iróházba utasított, miután látta, hogy máhánk sokkal kisebb, sem hogy még valami valómi való skadna benne.

A vámvihatalba egy csinos egyenruhába öltözött katona tiszt megvizsgálta utlevelünket s miután egyet-mást kérdésközdött utunk czéját illetőleg, felirta utlevelünkre az ismeret „Intrata in Románia” idegen hangzó szavakat és ezzel megnyiták előttünk Románia kapui.

II.

(Moldvai magyar telepek, az első csángó, Bákán.)

Moldva földjére érve, mivel az idő már jól előre haladott volt, egy a vámböz közel levő vendéglőbe szálltunk meg, honnan másnap korán reggel tovább indultunk. Utitársunk egy oláh hivatalnok szegődött hozzánk,

(Folyt. köv.)

